

DE RODE DRAAD

Advies begeleidingscommissie HUGS initiatieven

Inleiding

De HUGS initiatieven zijn aan de hand van een PDCA gesprek geëvalueerd om zicht te krijgen op het verloop en de waarde van de initiatieven. Hiervoor is ook gebruik gemaakt van het HUGS-model dat vanuit onderzoek inzicht geeft in studentsucces aan de hand van vier factoren: visie op onderwijs, docentbetrokkenheid, studentbetrokkenheid en gemeenschapsvorming. Kijkend naar de gespreksverslagen/adviezen komt er een rode draad naar boven aan de hand van een aantal thema's. Deze worden hieronder kort toegelicht. Vervolgens wordt er een algemene conclusie getrokken.

Positieve impact

De initiatieven hebben allemaal op hun eigen manier een positieve impact op studentsucces en de daarbij horende factoren. Ze hebben hun werkzaamheden effectief vormgegeven vanuit de opgestelde plannen. In de basis bieden de initiatieven mogelijkheden om elkaar te ontmoeten, van elkaar te leren, samen ervaringen op te doen en plezier te maken. Dit komt ten goede aan de betrokkenheid, het welzijn, en de persoonlijke groei van studenten. Vooral de studenten die direct betrokken zijn bij de initiatieven ervaren heel expliciet die positieve impact. Ook de deelnemers en afnemers van het HUGS aanbod voelen die positieve impact. De HUGS initiatieven willen zorgen dat de community zich gehoord, gezien, gesteund, geïnspireerd, verbonden en gesterkt voelt.

De initiatieven zetten op hun eigen manier in op deelaspecten van studentsucces. Het bereik van de initiatieven verschilt, en daarmee heeft ook de impact. Opvallend is dat impact soms meer aanbodgericht en soms meer vraaggericht is. Daarnaast kan naar de positieve impact van de initiatieven gekeken worden als iets dat enerzijds ervaren kan worden als ondersteuning die in de basis van het onderwijs thuishoort, en anderzijds iets is dat als extra verrijking op bestaand onderwijs werkt. Al met al worden de initiatieven gezien als een waardevolle aanvulling op een soms al te hectische onderwijspraktijk.

Samenwerking

Goede samenwerking is een terugkerend punt in de gesprekken. We zien dat de mooie samenwerkingen van de initiatieven met elkaar en andere partijen binnen en buiten de HU een enorme kracht zijn. Hierbij komt ook het principe 'voor en door studenten' uitgebreid terug. Méér samenwerking op alle lagen is een van de meest genoemde uitdagingen en aandachtspunten. Als de initiatieven elkaar weten te vinden, samen iets organiseren, meer mensen bereiken, en duidelijker ingebed raken in andere onderwijsprocessen (zie positionering), kunnen ze veel meer impact hebben.

Goede samenwerking gaat ook over integraliteit: hoe we een samenhangend geheel verzorgen vanuit een gedeelde opgave, waarin al onze perspectieven en aanpakken samenkomen. Dit integrale perspectief, en hoe we elkaar daarin weten te vinden, is van groot belang. Integraliteit speelt zowel intern (initiatieven onderling) als extern (initiatieven in contact met opleidingen, instituten, directie, diensten, onderzoek en andere betrokkenen). Er is behoefte aan het verder betrekken van onderwijs en medewerkers. Hiervoor is het ook een aandachtspunt om de communicatie te verbeteren. Kortom kunnen we zeggen dat samenwerking zowel een kracht als een uitdaging/behoefte is.

Positionering

Samenwerking – zeker waar die richting integraliteit beweegt – roept ook vragen op over de positionering van de initiatieven. Dit is een terugkerend thema. We zien dan verschillende initiatieven extra-curriculair functioneren, en tegelijkertijd ook in meer of mindere mate een adviserende rol hebben voor opleidingen en instituten. Het overdragen van deskundigheid vanuit ervaring en kennis, en het begeleiden van innovaties komt op verschillende plekken terug.

We zien ook de uitdaging van initiatieven in hoe ze zich kunnen positioneren ten opzichte van het reguliere onderwijs. Sommige initiatieven weten gebruik te maken van bestaande systemen en structuren van de HU, andere hebben hier meer moeite mee. Het meekrijgen van opleidingen en het verankeren van initiatieven en werkwijzen in die opleidingen (curricula) en beleid (visie en doelstellingen) is nog een uitdaging. Die behoefte is er wel.

Het is nog onduidelijk in hoeverre de HUGS initiatieven vooral iets zijn voor *ernaast* of dat wat ze doen ook een plek *in* de opleidingen mag krijgen. Dit gaat ook weer over samenwerkingen en bredere implementatie van wat er vanuit HUGS gedaan en ontwikkeld wordt. Hierbij zien we ook weer het spanningsveld tussen de perspectieven dat iets in de *basis* van het onderwijs thuishoort, of dat het iets extra's is dat verrijkend werkt.

Bovendien is er een overkoepelende spanning zichtbaar tussen het centraal organiseren van bepaalde bewegingen enerzijds, en het op eigen initiatief laten ontstaan van dingen anderzijds. Moet alles altijd aangehaakt zijn, of niet? We willen integraler en minder fragmentarisch te werk gaan, maar het centraliseren kan ook voor logheid zorgen. De positionering van de initiatieven en hoe die zich verhouden tot het onderwijs vraagt nog aandacht.

Zichtbaarheid

Het laatste terugkerende thema bij de HUGS initiatieven is zichtbaarheid. Velen benoemen zichtbaarheid vergroten als een belangrijke uitdaging en opgave. Het blijkt regelmatig lastig te zijn opleidingen te betrekken en zichtbaar te worden in die context. Zichtbaarheid gaat ook over het vergroten van bereik en daarmee het vergroten van impact. We willen de HU gemeenschap op een structurele wijze bereiken, dat nu nog niet altijd lijkt te lukken. Dit haakt ook weer in op positionering, samenwerking, en de positieve impact die we al maken, en nog verder willen maken.

Conclusie

We kunnen stellen dat de HUGS initiatieven op mooie en uiteenlopende manieren impact maken en bijdragen aan verbinding, betrokkenheid, inclusie, welzijn, gemeenschapsvorming, begeleiding, ondersteuning, creativiteit en persoonlijke groei van de HU gemeenschap. We zien naast die positieve impact ook uitdagingen in hoe we kunnen en willen samenwerkingen, hoe we ons positioneren in een samenhangend geheel met een meer integrale aanpak, en hoe we ons daarin verhouden tot het onderwijs en de HU structuren. Onderliggend speelt daarbij de vraag hoe we dit bewerkstelligen door de zichtbaarheid te vergroten, zodat we niet alleen zien, maar ook gezien worden, en constructieve relaties aan kunnen gaan – waar dat passend, leuk of nodig is.

Hierbij speelt actueel ook het thema van de bestaanszekerheid van de initiatieven. Als zij weten dat/hoe ze door kunnen – ook na 2024 – kunnen ze beter een strategie ontwikkelen op samenwerking, positionering, zichtbaarheid en het verduurzamen van hun positieve impact.